

[Finansministeren.]

Ved forslaget § 1, nr. 15, åbnes der mulighed for, at fremtvingelsen af lønoplysninger m. v. kan henlægges til lokale myndigheder. Man har her tænkt på de samme myndigheder, som er nævnt i forslaget § 1, nr. 6, om fremtvingelse af selvangivelse.

Der har i de senere år foreligget tilfælde af skatteunddragelse derved, at den pågældende skatteyder har givet myndighederne urigtige oplysninger om sit tilhørsforhold her til landet, og da den hidtidige formulering af kontrollovens § 13, stk. 1, har givet anledning til tvivl om, hvorvidt straffebestemmelsen også omfatter dette forhold, forekommer det mig rimeligt, at vi nu benytter lejligheden til at fjerne denne tvivl, og forslaget § 1, nr. 16, tager sigte herpå.

I de nævnte tilfælde er der tale om personer, der søger at unddrage sig en skattepligt, som påhviler dem ifølge den gældende lovgivning. Der findes imidlertid en anden gruppe, som efter de gældende regler lovligt unddrager sig beskatning f. eks. derved, at den pågældende efter i et år at have haft betydelige skattepligtige indtægter fraflytter til udlandet, inden disse indtægter skal beskattes her i landet. Der kan her være tale om tilfælde, der virker meget stødende. Forholdsregler herimod kræver imidlertid ændringer i de gældende skattepligtsregler. Dette spørgsmål har jeg taget op til nærmere overvejelse, og jeg vil eventuelt på et senere tidspunkt komme tilbage hertil.

Til sidst skal jeg omtale bestemmelsen i forslaget § 1, nr. 3, om, at der ved selvangivelsen også kan kræves oplysning om indtægter, der ikke er skattepligtige. Den direkte anledning til dette forslag er de nye regler om beskatning af børns indtægter, men der kan naturligvis i henhold til denne bestemmelse også kræves oplysning om andre skattefrie indtægter, hvis det viser sig, at ligningsmyndighederne har brug for det.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til en velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Kaj Rasmussen* til indenrigsministeren:

„Har ministeren planer om at ændre lovene om kommunernes styrelse derhen, at der kan gives adgang til under orlov og langvarig sygdom at indkalde stedfortræderen?“

Kaj Rasmussen: Den højtærede indenrigsminister er almindelig kendt for at være i besiddelse af en særdeles veludviklet humoristisk sans, hvorfor jeg tillader mig at starte med at sige, at det foreliggende spørgsmål til ministeren intet har med fodbold at gøre; men alle vil sikkert indrømme, at et fodboldhold, der normalt tæller 11 udøvere, er alvorligt hæmmet og meget let kan komme i store vanskeligheder, hvis holdet f. eks. skal spille med 10 mand. Arbejdet i marken besværliggøres simpelt hen.

På samme måde er det med en kommunalbestyrelse. Intet sogneråd, intet byråd og intet amtsråd vil kunne klare de pålagte opgaver på forsvarlig og ordentlig måde, hvis et eller flere medlemmer gennem længere tid er fraværende på grund af sygdom eller orlov, og dette er jo ingenlunde en tænkt situation, men i allerhøjeste grad noget, vi alle sammen enten personlig eller på anden vis kontant har haft føling med. Man kan simpelt hen fastslå, at noget sådant ikke så helt sjældent forekommer.

I „Håndbog for danske kommuner“ har jeg slået efter og fået konstateret, at et byråd kan bevilge et medlem orlov fra deltagelsen i møder og i byrådsarbejdet i det hele. I en skrivelse af 12. december 1933 udtalte indenrigsministeriet, at et byråd kunne bevilge en skibsfører et års orlov, dog selvsagt under forudsætning af, at han vedblivende opfyldte betingelsen for at være byrådsmedlem, og det sidste er jo helt klart. Men noget centralt er det, at man i et år må undvære skibsførerens arbejdskraft, al